

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE TE ZWOLLE

Beslissing d.d.12 juni 2008 naar aanleiding van de op 1 februari 2007 ingekomen klacht van

Magdalena Jacqueline Harmina CHARLOT, wonende te Lelystad,
bijgestaan door mr. T. Ridder te Zeewolde,

5.1

Het College wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Het College acht de klacht gegrond.

Verweerster had moeten uitsluiten dat de klachten van Remco een lichamelijke oorzaak hadden dan wel dat zijn lichamelijke conditie zodanig was dat deze geen nader onderzoek vereiste. Bij een adipositas zoals van Remco, tenminste 145 kg bij een lengte van 1.84 m, was de kans daarop immers aanwezig. Dit klemt temeer nu verweerster geen psychopathologie in engere vorm bij hem constateerde.

Bovendien had het team, waarvan zij zelf deel uitmaakte, op 12 januari 2006 geadviseerd om de schildklier- en diabetes mellitusfunctie van Remco te screenen. Hieraan is geen enkel gevolg gegeven.

Het College verwijst in dit verband ook naar de Richtlijn psychiatrisch onderzoek bij volwassenen van de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie van december 2003, met name naar de artikelen 3.6, 4.9.1 en 4.9.2. waarin ook wordt bepaald dat de psychiater geïnformeerd dient te zijn over de lichamelijke gezondheidstoestand van de patiënt.

Het verweer op dit punt zoals is weergegeven in het verweerschrift kan het College niet volgen en het verwerpt dat dan ook. Ter zitting heeft verweerster nog aangevoerd dat Remco een zorgmijder was en dat zij hem daarom niet naar een internist heeft verwezen. Ook dat verweer verwerpt het College. Als behandelaar had zij Remco de ernst van zijn lichamelijke

situatie, namelijk zijn ernstige overgewicht en de risico's van dien, onder de aandacht moeten brengen en lichamelijk onderzoek moeten (laten) doen

Door dat niet te doen is zij tekortgeschoten.

5.3

Bij het opleggen van een maatregel overweegt het College het volgende.

Het niet (laten) verrichten van lichamelijk onderzoek bij Remco acht het College een ernstige nalatigheid. Daar doet in dit geval niet aan af dat De Meerkanten inmiddels het protocol met betrekking tot de somatische screening heeft aangepast.

Daarnaast heeft verweerster echter ook nagelaten als medisch eindverantwoordelijke tevens hoofdbehandelaar vanaf mei 2005 de regie te voeren over de behandeling van Remco bij de Meerkanten, immers:

- er is geen informatie ingewonnen bij de huisarts, meer in het bijzonder heeft er geen overleg met de huisarts plaatsgevonden over de lichamelijke conditie van Remco en/of wie zich hiermee zou bezighouden, dit terwijl Remco niet via de huisarts was verwezen naar De Meerkanten,
- pas 8 maanden na de intake bij de Meerkanten is Remco door een arts/psychiater gezien/onderzocht,
- verweerster heeft Remco na 2 gesprekken doorverwezen naar het ambulatorium zonder dat zij als psychiater een verklaring had voor de "knik" in het leven van Remco sinds zijn 15^e (voordien had hij immers goed gefunctioneerd en zelfs op hoog niveau gesport) en zijn huidige problemen, zonder dat zij een hetero-anamnese had afgenomen, zonder de vervolgbehandelaars te wijzen op de mogelijke kans op diabetes mellitus dan wel schildklierafwijkingen bij Remco en zonder afspraken te maken over terugkoppeling van de behandeling,
- zij was niet op de hoogte dat Remco na 30 januari 2006 geen contact meer heeft gehad met De Meerkanten noch van de brief van 15 maart 2006 namens de Meerkanten aan Remco waarin de uitschrijving uit de polikliniek wordt aangezegd,
- verweerster heeft pas 3 weken na de dood van Remco een gesprek met klagster gehad.

Ook haar optreden ter zitting heeft naar het oordeel van het College weinig blijk gegeven van inzicht in haar handelen c.q. nalaten in deze zaak.

Dit alles overziende komt het College tot het oordeel dat verweerster zeer ernstig is tekort geschoten en dat een voorwaardelijke schorsing met een proeftijd van 2 jaren moet worden opgelegd als nader omschreven.

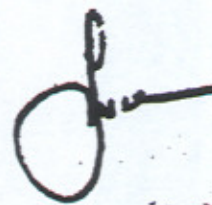
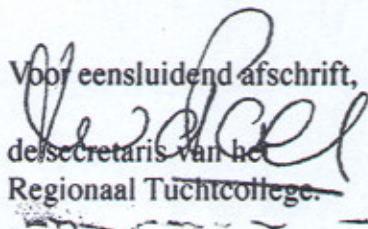
Op gronden aan het algemeen belang ontleend, met name wegens het nalaten van verweerster als hoofdbehandelaar, wordt bepaald dat deze beslissing zal worden gepubliceerd zoals hieronder vermeld.

6.DE BESLISSING

Het College schorst verweerster van de inschrijving in het BIG-register gedurende een periode van 3 maanden voorwaardelijk onder de voorwaarde dat zij gedurende een proeftijd van 2 jaren niet weer als psychiater zodanig zal handelen dan wel nalaten dat dit leidt tot de oplegging van een maatregel bij een (Regionaal) Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. Het College bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Medisch Contact en Gezondheidszorg Jurisprudentie.

Aldus gedaan in raadkamer door mr. J.E. van den Steenhoven-Drion, voorzitter, mr. dr. Ph.S. Kahn, lid-jurist, en S. de Jong, J.N. Voorhoeve en J.J.C.M. Rooijmans-Rietjens, leden-beroepsgenoten, in tegenwoordigheid van mr. drs. M. Willemse, secretaris en uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2008 door mr. A.L. Smit, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H. van der Poel-Berkovits, secretaris.

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van het
Regionaal Tuchtcollege.

voorzitter

secretaris